

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

ГОДИНА II.

БЕОГРАД, 25. ЈАНУАРА 1930.

БРОЈ 4

Садржај:

TVORNICA ŽESTE I PJENICE, PRIJE MAKSO MAJER D. D., ZAGREB
TVORNICA ZA PAMUČNU INDUSTRIJU D. D., ZAGREB
UDRUŽENI RUDNICI I TALIONICE AKC. DR., ZAGREB
ДУНАВСКИ КРЕДИТНИ ЗАВОД А. Д., БЕОГРАД

TVORNICA ŽESTE I PJENICE, PRIJE MAKSO MAJER D. D. ZAGREB

Industrijska produkcija špiritusa kontigentirana je sa 70.000 hl godišnje. Tome pridolaze 30.000 hl poljoprivrednih pecara tako da je ukupna godišnja produkcija predviđena na 100.000 hl.

Od 700.000 hl koliko otpada na industrijsku produkciju, dodjeljeno je:

Vladimiru Arku, Zagreb	11.100 hl
M. Fischlu Sinovi	9.700 „
Petru Tesliću, Sisak	9.700 „
Tvornici šećera, Červenka	9.700 „
Tvornica Žeste M. Majer, S. Marof	7.000 „
Tvornica Špirita, Brčko	7.000 „
Pivovara Union, Ljubljana	5.500 „
Všetečka, Beograd	4.200 „
J. Fisch, Vršac	2.000 „
J. Budimirović, Travnik	1.200 „
Tovarna za Špirit, Račje	1.200 „
Prva tvornica Špirita, Vel. Bečkerek	1.700 „

Neke od tih tvornica prodale su svoj kontingent drugim tvornicama. Tako tvornica špiritusa u Brčkom prodala je svoj kontingent u polovinu tt. Arko i Teslić. Tovarna za špirit u Račju prodala je opet svoj kontingent Prvoj tvornici Špirita u Vel. Bečkereku a tako isto i Budimiroviću. Po tome celokupna industrijska produkcija špiritusa koncentrirana je umjesto u 12 u 9 tvornica. A nije isključeno da još koja tvornica prodade svoj kontingent.

Možda ni u jednoj našoj industriji akcionarska forma ie igra tako neznatnu ulogu kao kod industrije špirita. Arko, Teslić i Fischl, tri najveća producenta špiritusa nisu akcionarska društva. A kod tvornice šećera u Červenki kao i kod pivovare Union u Ljubljani, produkcija špiritusa nije primarna nego sekundarna grana njihove produkcije. A tvornica žeste i pjenice, prije Makso Majer d.d., Zagreb sa tvornicom u Savskom Marofu, ma da ima akcionarsku formu, nije zapravo akcionarsko društvo. To je jedno tipično familiarno poduzeće. A budući, da jedan dio porodice živi u inozemstvu, držalo se je, da je najbolje poduzeće pretvoriti u dioničko društvo.

Tako je došlo 1921 godine do osnutka Tvornice žeste i pjenice prije Makso Majer, koja je preuzela tvornicu špiritusa i kvasca Maksa Majera u Savskom Marofu kod Zagreba.

Tvornica postoji već od pre rata. Za vreme rata kao i sva industrija i trgovina alkohola i alkoholnih pića, pravila je kolosalne poslove jer su bile velike liferacije za vojsku, a na takovim poslovima, ima se i najveći profit. Prema tome, kad je došlo do formiranja

akcionarskog društva, poduzeće je već bilo postavljeno na zdrave temelje i sa znatno otpisanim investicijama.

Godine 1921 platilo je dividendu od 5⁰/₀. Godine 1922 do 1924 ne plaća nikakove dividende. Dvadesetpete i šeste plaća 5%. Godine 1927 platilo je 6% a za godinu 1928 čak 9%. Kako se vidi poslije malog zastoja, vodi se politika konstatnog povišenja dividende.

Naša industrija špiritusa proživela je ovih posljednjih godina nekoliko razvojnih faza. Od najočajnije međusobne borbe prelazilo se je na najkompaktnije kartele, tako da se je neko vrijeme bio ustrojio i zajednički prodajni biro svih tvornica koji je diktirao cijene. Nu nemirni duh nekih članova kartela opet je veoma brzo razbuktio najbjesniju konkurenciju tako da su cijene bile pale skoro na polovinu. Sad opet imamo neku vrstu kartela, jer kontigentiranje produkcije u mnogom pogledu slični nekim formama kartela. Jer ima mnogo industrija koje međusobno slobodnom voljom kontigentiraju produkciju. Budući, da to kod nas nije bilo moguće provesti, nije ostalo drugo nego provesti zakonsko kontigentiranje.

Bilanca Tvornice žeste i pjenice, prije Makso Majer d .d. za tri posljednje godine daje slijedeću sliku:

Aktiva	1928	1927	1926
Gotovina	114	90	67
Zaliha materijala i robe	10.053	2.695	2.107
Posjed (zemljište) i zgrade	5.183	5.524	5.576
Strojevi	12.705	12.711	12.768
Standbene zgrade	375	375	375
Inventar	227	231	90
Efekti	58	58	58
Rimese	1.422	896	1.106
Dužnici	4.457	3.939	3.340
Pasiva			
Glavnica	10.000	10.000	10.000
Reserva	270	191	155
Amortizacioni fond	10.358	8.914	7.419
Vjerovnici	12.433	6.579	7.204
Dobitak	1.458	836	626
Ukupno	34.597	26.522	25.430

Investicije iznašaju oko 18 miliona dinara i ne pokazuju tendenciju porasta. Amortizacija tih investicija iznosi već preko 10 miliona, po tome je vrednost investicija po knjigama samo 8 miliona dinara. Godine 1928. dodjeljeno je fondu amortizacije oko milijon i pol dinara a isto tako i godine 1927. Potrajali tako, za 5—6 godina čitava investicija biće amortizirana. Ovi podatci jasno govore na kakovoj solidnoj bazi počiva ovo poduzeće.

Vlastita sredstva, skupa sa fondom amortizacije iznašaju preko 20 miliona dinara a investicije su knjižene sa 18 miliona. Prema tome omjer je povoljan. Ranije je poduzeće radilo sa neznatnim kreditima. Godine 1928 krediti su skoro podvostručeni. Zaliha robe i materijala bila je četiri puta veća nego ranijih godina. No to je bio samo

momentalni zastoj i poduzeće potrebuje danas neznatne kredite. Barem u omjeru prema svojim poslovima i prema svom značenju.

Tvornica ima i razgranjeni posao sa kvascom. Ta je produkcija koncentrirana u 4—5 poduzeća. A kako su ta kartelirana, cijena su u posljednje vrijeme podvostručene. Prema tome je i profit znatan.

Godine 1928. čisti dobitak iznaša 14% vlastitih sredstava. A godine 1929. biće još veći. Jer industrija špiritusa, zahvaljujući kontigentiranju, ima odličnu konjukturu. A niska cena kukuruza tu je konjukturu još i ojačala.

TVORNICA ZA PAMUČNU INDUSTRIJU D. D., ZAGREB

Zagreb, osim jedne veće tvornice trikotaže, nije do pred nekoliko godina imao nikakvu tekstilnu industriju. Danas su i u tom pogledu prilike znatno izmjenjene. Naša poratna tekstilna industrija razvila se je u prvom redu u zapadnim delovima države. Jedan dio tih novih poduzeća etablirao se je i u Zagrebu. U prvom redu industrija čarapa i trikotaže. Osobito bolje vrste gde odlučuje i prefinjenost ukusa odlično su zastupane.

I u pogledu tkaonica, Zagreb počimlje igrati izvesnu ulogu. Osnovano je posljednjih godina nekoliko novih tkaonica pamučne, vunene i svilene robe. Tu je „Tvornica za pamučnu industriju“, komanditno društvo „Pamuk“. Zatim opet dolaze „Lana“ k. d. te tkaonice Braće Holzner d. d. kao i komanditno društvo „Svila“. Prema tome Zagreb ima danas već 5 tkaonica. A radi se na tome, da se podignu još neke. Neki projekti već poprimaju i konkretnije forme. I da bi gradska općina pokazala više susretljivosti za razne tekstilne industrije njezin razvitak bio bi mnogo povoljniji.

Od svih tih novih tkaonica najveća je „Tvornica za pamučnu industriju“. Podignuta je sasvim iz nova i sa novim strojevima. Mnoge naše poratne tkaonice nastale su na taj način, da su se stari strojevi austrijskih i čehoslovačkih tkaonica, koji u svojoj zemlji nisu više bili rentabilni, preneli u Jugoslaviju i Rumuniju, gde su, zaštićeni znatnom carinskom zaštitom, još bili u stanju, da se održe u pogonu.

Investicije Tvornice za pamučnu industriju knjižene su koncem 1928 godine sa 42 milijona dinara. A to je iznos, koji za naše prilike znači mnogo. Mi ne možemo ni pomisliti, da bi se kod nas mogao naći netko, koji bi u jedno jedino poduzeće investirao 42 milijona dinara, ne računajući tu još i potreban obrtni kapital.

Tvornica za pamučnu industriju pripada poznatom tekstilnom poduzeću Herman Pollack-Sohne. Pored toga tu je zainteresirana i Bosanska industrijska i trgovačka banka kao afilijacija Nederaloesterreichische Eskomptegesellschaft koja je opet u uskim vezama sa tvrtkom Pollack.

Tkaonica Tvornice za pamučnu industriju izgrađena je najmodernije tako, da u tom pogledu ne zaostaje sa sličnim poduzećima inozemstva. Sukcesivnim proširenjem ona danas ima već preko 600 tkalačkih razboja. Pored tkaonice ona ima farbarnicu i bjelaonu. Ova je u stanju da dnevno preradi do 30.000 metara platna pak po tome preuzima na bjelenje i izradbe drugih tkaonica.

Tvornica za pamučnu industriju osnovana je godine 1923, pak je po tome za relativno kratko vreme pokazala zavidne rezultate. Investicije svake godine bivaju sve veće i veće i neprestano se vrše proširenja. Nije isključeno da ona za par godina bude imala i 1.000 tkalačkih razboja i da se time stavi naporedo sa našim najvećim tkaonicama. Sredstva za takovo proširenje, obzirom na njeno zaleđe, stoje joj dovoljno na raspolaganju.

Poslije još većeg proširenja tkaonice ostaje još jedan korak u njenom razvitku: podizanje vlastite predionice. Za sada ona povlači pređu iz ostalih poduzeća Pollackovog koncerna. Nu obzirom na našu carinsku politiku, vremenom će se pokazati, da je daleko korisnije, potrebnu pređu izrađivati u samoj zemlji, nego ju uvoziti iz inozemstva pa makar to bilo i iz afiliranih predionica. Naša carinska politika

jače je zaštitila industriju trikotaže i tkaonice, a manje produkte predionica. Radi toga i vidimo najveći razvitak upravo kod trikotaže. Tu smo, osim nekih posebnih artikala, već sasvim neodvisni od inozemstva. Kod tkaonica dobro smo se emancipirali i svaki smo dan sve samostaljniji. Kod pređe, obzirom da zaštita nije tako znatna, napredak je najslabiji. Mi smo dobili ovih posljednjih godina na desetke tkaonica ali veoma malo predionica. Radi toga i vidimo da je uvoz pređe još uvijek veoma znatan. Čim se i to pitanje reši pomoću carinske tarife, videćemo i veći napredak naše industrije pređe. A onda će Tvornica za pamučnu industriju, obzirom na opseg svoga rada, kao i obzirom na svoja sredstva, biti prva koja će pristupiti podizanju i jedne velike predionice.

Tvornica za pamučnu industriju pored „Molino“ izrađuje i „Kottone“, „šifone“ te „zefire“. Prema tome ona već izrađuje i bolje vrste platna.

Bilanca za godinu 1928, (za ostale godine podaci nisu bili objavljivani) izgleda ovako:

Aktiva

Blagajna	34
Menice	67
Roba i dužnici	15.445
Efekti	133
Investicije	42.654
Sirovine	1.140
Gubitak	272

Pasiva

Dionička glavnica	5.000
Vjerovnici	51.562
Akcepti	3.148
Ukupno	59.747

Investicijama od 42,6 milijona dinara stoje našuprot vlastita sredstva od samih 5 milijona dinara. Naprotiv vjerovnici i akcepti iznašaju preko 54 milijona dinara. Međutim kako se ovdje radi o jednom afiliranom poduzeću, skoro je svejedno koliko iznaša dionička glavica a koliko vjerovnici, kad jedne i druge pare mora da preskrbi bečka centrala. Prošla godina završuje sa gubitkom od 272 hiljade dinara. Kod afiliranih poduzeća to ne igra nikakvu ulogu. Mnogo puta i kod efektivnog dobitka, bilanca se tako izradi, da se ukazuje gubitak. Ovdje opet možemo predmjevati, da je to u glavnome gubitak prvih godina osnivanja koji još nije amortiziran. U svakom slučaju poduzeće odlično radi i redovito zaposluje dve šihte radnika.

Tvornica za pamučnu industriju u znatnoj je meri zainteresirana i kod Domaće tvornice rublja d. d. Zagreb. Ovo je naše najveće konfeksiono poduzeće te zaposluje preko 500 radnika. Izrađuje u prvom redu kvalitetsku robu a jedan deo svoje produkcije uspeva čak da i izvozi. Odnosaj između Tvornice rublja i koncerna Polak bio je u početku samo taj da je Tvornica rublja od Polaka povlačila potrebno platno. Kad je jednog dana Tvornica rublja došla u poteškoće i kad novčani zavod koji ju je do tada finansirao, nije hteo da stavlja na raspolaganje nova sredstva, morala je doći u interesnu sferu Polaka. Provedena je opsežna reorganizacija, smanjene su režije i sada izgleda, da je poduzeće postavljeno na solidne temelje. Afilijacijom Domaće tvornice rublja dobila je Tvornica za pamučnu industriju jednog jakog i stalnog potrošača njenih produkata.

Uzevši skupa Tvornicu za pamučnu industriju i Domaću tvornicu rublja a oni pripadaju jednom te istom koncernu, onda imamo jedno od naših najvećih tekstilnih poduzeća. Pogotovu kad se ono još razvije jer ne smemo zaboraviti, da ono postoji tek nekoliko godina.

**Читајте наше
анализе биланса**

UDRUŽENI RUDNICI I TALIONICE AKC. DR., ZAGREB

Po jednodušnom sudu geoloških i rudarskih veštaka, zapadna Hrvatska u prvom redu Zagorje obiluju na bogatim ležajima ugljena. Rudarsko područje Slovenije, po eksploataciji ugljena naš najvažniji kraj, prostire se u mnogo pravaca duboko i u Hrvatsku. Danas u tom predelu vrši se eksploatacija u kojih 30 rudnika. Međutim sva ta eksploatacija, gotovo bez iznimke još je primitivna. Duboko se nije išlo, iako stručnjaci tvrde, da će se tek u izvesnim dublinama naći dovoljne količine dobrog ugljena. Do sada se je u glavnome pristupilo prikupljanju ugljena na samoj površini zemlje. A u tom pogledu instalacije su u većini slučajeva zastarele i ne odgovaraju stvarnim potrebama. Radi toga ni rentabilitet zagorskih ugljenika nije bog zna kakav. Jaki razvitak saobraćaja i industrije imao je za posledicu konstantni porast produkcije. Ali finansijski efekat još je uvek nepovoljan. U prvom redu radi toga, što su troškovi eksploatacije, obzirom na primitivnost uređaja, veoma skupi. Ne sme se zaboraviti da „Trbovlje“ sa svojom ogromnom produkcijom ugljena dominira na tržištu ugljena u zapadnim delovima države, pa prema tome mali zagorski ugljenici ne mogu polučiti one cene, koje bi odgovarale njihovim produkcionim troškovima. Trbovlje je koncentriralo produkciju liih 5—6 ugljenika, radi pomoću najmodernijih pomagala tehnike, raspolaze sa ogromnim kapitalima i prema tome je u stanju da drži niže cene nego ugljenici, koji se još primitivno eksploatišu. Tek kad ne bi bilo „Trbovlja“, mogli bi zagorski ugljenici da bolje prolaze, da polučuju veće cene i da povećaju produkciju, radeći onako primitivno kako to rade još danas. Srbijanski ugljenici imaju u tome prednost, da „Trbovlje“ leži predaleko pa prema tome na srbijanskom tržištu ugljena ne oseća se toliko njegova konkurencija.

Napredak zagorskih ugljenika istinski i trajan napredak vezan je u prvom redu na koncentraciju. Umesto nekih 30 rovova trebalo bi svu produkciju koncentrirati na nekoliko njih, koji pružaju najbolje preuvjete za prosperitet. A onda bile bi potrebne znatne investicije. Mašineriju trebalo bi temeljito izmeniti, podignuti higijenski uređaj. A što je po sudu stručnjaka najglavnije, trebalo bi ići u dubine, jer jedino tu se dolazi do boljih vrsti ugljena.

Koncentracija zagorskih rudnika ugljena pokušana je već pred nekoliko godina. G. Oskar Schweikhardt nastojao je da okupi veći broj zagorskih ugljenika u jedno poduzeće. Nosioc te koncentracije bilo je rudarsko društvo „Concordia“ koja je godine 1923. promenila naziv u današnje „Udruženi rudnici i talionice akc. dr.“ sa sedištem u Zagrebu a koje je imalo nekoliko jačih rudnika Zagorja. Od više malih poduzeća postalo je jedno veće. I kad je naraslo do izvesnih dimenzija, pomislilo se je, da je vreme da se nekome i proda. I našli su se odmah Belgijanci koji su prekupili akcije i izvršili znatne investicije. Danas ovo poduzeće pripada društvu „Soc. anonyme hautes forneaux, mines et forets de Croatie“, Bruxelles. Njegovi ljudi sede u ravnateljstvu Udruženih rudnika i talionica i njegovi pouzdanci upravljaju sa tim društvom.

Posle preuzimanja rudnika Belgijanci su mislili da su prevareni. Nastali su razni procesi koji su ali na koncu sporazumno likvidirani. Nu fakat stoji, da su Belgijanci bili u znatnoj meri razočarani i da su se prevarili u svojim očekivanjima. Ukazala se je potreba daleko većih investicija nego što se je mislilo. Mnogo toga što je bilo preuzeto i skupo plaćano nije odgovaralo.

Udruženi rudnici i talionice imaju danas u Zagorju nekoliko ugljenika. Godišnja produkcija iznosi:

Rudnik	vrste i kategorije ugljena	produkcija u tonama	broj radnika
Zlatar—Bistrica	lignit 3.200	160.000	250
Konjščina	lignit 3.200	100.000	400
Ivanopolje	svetli 5.300	120.000	650
Beletinec	svetli 6.000	100.000	500
Budinščina	svetli 5.500	100.000	500
	Ukupno	640.000	2.300

Posle Trbovlja, Udruženi rudnici naš su najveći privatni producent ugljena. U Zagorju njegova je uloga dominantna buduću, da ostali ugljenici jedva produciraju po 50—60.000 tona.

Bilanca za 30-6-1926. i 31-12 1928. (onu pred kraj 1927 ni smo mogli dobiti), daje sledeću sliku:

Aktiva	31. 12. 1928.	30. 6. 1926.
rudarski posed	27.323	25.067
zemljište i šume	7.611	6.570
dužnici	6.090	16.526
industrijski strojevi	40.428	32.636
depot ugljena	200	318
materijal	2.107	2.107
blagajna i efekti	518	379
gubitak	—	219
<i>Pasiva</i>		
Dionička glavnica	10.000	10.000
Reserve (amortizacije)	1.932	1.332
Vjerovnici	73.259	72.415
Dobitak	10	—
Ukupno	84.592	83.826

Kako vidimo velikih promena u strukturi bilance nema. Dionička glavnica ostala je ista naime 10 miliona dinara a vjerovnici kreću se oko 72—73 miliona dinara. Nerazmer između vlastitih i tuđih sredstava veoma je znatan, što obzirom na službu kamata, teško tangira prosperitet poduzeća. Nu i ovde je slučaj da belgijska grupa daje kapital i kredite, pa ni jedna ni druga stavka ne tangira naše novčano tržište.

Investicije porasle su za nekih 10 miliona. To znači da Belgijanci, makar razočarani, nastavljaju i dalje sa radom kako bi poduzeće podigli i učinili rentabilnim. A za to su potrebne znatne investicije. Možda i znatni otpisi, jer ima mnogo stavaka u bilanci, koje su visoko knjižene i koje ne odgovaraju realnoj vrednosti. To su doduše stari gresi koji su kupljeni skupa sa poduzećem — ali jednog dana treba ih eliminirati.

Depo ugljena neznatan je što bi značilo da se dobiveni ugljen odmah i plasira. Dužnici, koji su 1926 godine iznosili 16 miliona dinara, reducirani su koncem 1928 na 6 miliona. To znači, da su državne železnice, jer one su glavni kupac zagorskog ugljena, bile bolji platac nego što je to ranije bilo. Sporo plaćanje državnih železnica mnogo je smetalo razvitku rudarstva hrvatskog Zagorja jer su kamate

**Државна
Хипотекарна
Банка**

ДАЈЕ ЗАЈМОВЕ
на обвезнице Ратне штете по 320.— дин. од комада
са 8% годишње камате без икаквих других трошкова.
РЕЕСКОНТУЈЕ менице новчаних завода са
8% камате нето.

за bankovne veresije mnoga poduzeća prisilila da bilancu zaključe sa gubitkom.

Poduzeće poseduje i kompleks šuma u površini od 450 jutara. Talioničkoj industriji, makar to stoji u nazivu, poduzeće nije još pristupilo i čitava pažnja posvećena je u prvom redu produkciji ugljena.

Inozemstvo pokazivalo je uvek mnogo interesa za naše rudnike. Oni ponajbolji i danas su u rukama inozemstva. Na njima je inozemstvo imalo i velike profite. Dosta je spomenuti Bor i Trbovlje. Belgijanska grupa do sada sa svojim zagorskim ugljenicima nije imala veće koristi.

ДУНАВСКИ КРЕДИТНИ ЗАВОД, А. Д., БЕОГРАД

Дунавски кредитни завод је основан пре 21 годину, са главницом од пола милиона динара. Нема банке у Београду која је тако мало напредовала за тако дуго време као што је случај са овом банком. Тешко да је данас волумен послова банчаних већи, но што је био пре рата, ако би се оба биланса сјела на једну исту новчану јединицу. За главницу је то очигледно, јер она данас износи 5,000.000 динара, а то је мање од 500.000 златних динара, колка је била пре рата. Узрок тој закржљалости банке лежи у чињеници, да је она основана и до пре кратког времена вођена од стране политичара. Политика и банка не иду никако заједно.

Доста је буран био њезин живот после рата. Једно време је добила наслон на једну већу страну банку, и то је био услов за њен већи полет, као што је то био случај са осталим домаћим банкама. Али као да у браку није било слоге, јер је ускоро после тога дошао и развод брака. Она је после тога остала сама и тако рећи без воље за икакву јачу активност. Можда би тако постепено ликвидирала, да је нису енергичне руке и плаве од комбинације извукле из самоће, увеле у своје друштво и узеле јој стан на сред Теразија. После извесних малих промена, најзад се банка нашла у загрљају г. Васе У. Јовановића, који је и данас претседник њезиног управног одбора. Мора се признати, да није лако бити у загрљају снажних мишица г. Јовановића. Слаби организми могу лако да издану у сред његовог загрљаја. Али који остану живи и дођу под његову негу, ти дуго живе.

Г. Јовановић је човек од челика, као да је рођен у Шведској. На њему нема ни једног меког места, он нема Ахилове пете, у коју би могли дужници да гађају из стрела или из ког другог оружја. Његова линија је права као зрак. а он иде њоме право као стрела.

Може се рећи да је Дунавски кредитни завод ушао у нову периоду свога живота.

Дунавски кредитни завод је за Београд неоспорно врло мала банка. Њезина управа у својој пословној политици води рачуна о тим димензијама. И њени се кредити одобравају после мунициозне контроле и увек пре испод процена него преко. Д. Кр. Завод има у својој кредитној политици нечега чега нема ни код једне банке у земљи, на име, да нико не

може добити кредит већи од 10.000 динара. Ко зна да су каткад банке пронадале због голијат-кредита, тај ће разумети, колико прака ситних кредита допринеси солидности активе. То је принцип кредитних задруга, а он је ноторно здрав.

Исто тако је једина добра одлика пословне политике банчине избегавање кредитирања по тек. рачунима и претпостављања меница.

Биланс Дунавског Кредитног Завода а. д. за последње две године пружа следећу слику :

<i>Активна:</i>	1927.	1928.
Благајна	395.222.—	256.548.31
Непокретно имање	31.608.—	31.608.—
Намештај	223.637.—	243.636.99
Дужници по есконтима, залагама и тек. рачунима	8.530.940.—	9.345.499.45
Дужници за акцепте, дате у депо		
Гаранције и кауције	1.277.643.—	1.843.713.53
Остале	22.275.616.—	13.906.380.30
<i>Пасива:</i>		
Главница	5.000.000.—	5.000.000.—
Стални резервни фонд	161.866.—	175.451.25
Специјални резервни фонд	22.441.—	22.441.25
Улози на штедњу, реесконт и тек. рачун	3.646.019.—	5.398.343.81
Акцепти дати у депо	176.800.—	900.000.—
Полагачи гаранције и кауције	1.277.643.—	1.848.713.53
Полагачи остава	22.275.616.—	13.906.380.30
Добит на расположење збору акционара	71.846.—	240.406.44
Укупан обртни капитал банчине износи десет мил. динара, од чега пола сопствена средства, а пола туђа. Из биланса се не види, каквог су порекла туђа средства, али је вероватно главни извор реесконт. Банка још не апелује на шире кругове штедиша, пошто још изводи санирање. У осталом, сама ближа околина банчина лиферовала је први контингент улагача. А то је најбољи фактор поверења за остале.		
Да је јака рука на крмилу види се јасно на рачуну губитка и добитка.		
<i>Приходи:</i>		
Укупна сума	814.956.—	1.386.872.40
<i>Расходи:</i>		
Укупни издаци	814.956.—	1.146.465.96
Чиста добит		240.406.44
Свега:		1.386.872.40

Добит је у 1928. јаче порасла но обртни капитал. Покривени су сви трошкови и стављено је акционарима на расположење 2,240.000.

ЗАЈМОВЕ

на хартије од вредности (државне обвезнице, 7% инв. зајам, Ратну штету, Блер, акције итд.) подељује уз камату 10% нето годишње

ДУБРОВАЧКА ТРГОВАЧКА БАНКА — ДУБРОВНИК